

IZ RUKE

Preko pošte

31-12-2020

Na broj: 11 St- 49/2012

predano za poštu obično-prep. dne. 20
POŠTA R
broj primjeraka 3 priloga
taksirano KN POTPIS

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Stečajni dužnik: DALMACIJAVINO d.d. u stečaju, Split, Obala kneza Domagoja 15.
OIB: 07837847925, zastupano po stečajnom upravitelju Nataliji Mladineo.

Stečajni vjerovnici – radnici stečajnog dužnika:

1. IVAN PAŽNIN SPLIT, Biokovska 6 OIB 470301080051
2. DANICA STIPOVIĆ, Kaštel Sućurac, Put Dragočeva 54, OIB 14428054555
3. MARIJA PJEVAC, Split, Omiška 18, OIB 82096480140
4. ALENKA MALINIĆ Split, Pujanke 79, OIB 44061509536

**PRIJEDLOG
ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE**

-protiv Rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 Pž- 4359/2020, od 26. listopada 2020. godine

-u tri primjerka

.....

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. 11 St- 49/2012 od 26. listopada 2020. godine odlučeno je o raspoložbi iznosa ostvarenog unovčenjem imovine stečajnog dužnika dobivenog u iznosu od 68.890.564,79 kn, te je odlučeno:

- namiruje se razlučni vjerovnik Republika Hrvatska u iznosu od 13.222.199,85 kn
- namiruje se troškovi stečajnog postupka s naslova troškova koji direktno terete nekretnine opterećene razlučnim pravima te se u punom iznosu naplaćuju iz ostvarene kupovnine, u iznosu od 7.185.170,01 kn, te troškovi koji razmjerno terete predmetne nekretnine iz ostvarene kupovnine u iznosu od 8.121.388,84 kn, ili ukupno s osnova troškova stečajnog postupka iznos od 15.306.558,85 kn.
- preostali iznos od 40.361.806,09 kn uplatit će se na račun stečajnog dužnika za namirenje ostalih obveza stečajne mase.

Sukladno članak 10. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 71/15, 104/17), u predstečajnom i stečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnoga postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, dok je čl. 19. tog Zakona predviđena mogućnost izjavljivanja revizije ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnog pitanja važnog za osiguravanje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana, a što je ovdje slučaj.

Temeljem odredbe čl. 385. u svezi s odredbama čl. 400. i 443. ZPP-a, podnositelji prijedloga u zakonskom roku podnose Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prijedlog za dopuštenje revizije.

Prijedlog za dopuštenje revizije može se podnijeti zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Tužitelj u nastavku određeno naznačuje pravno pitanje zbog kojeg predlaže da mu se dopusti podnošenje revizije, te određeno izlaže razloge zbog kojih smatra da je ono nužno u smislu odredaba čl. 385.a stavka 1. Zakona o parničnom postupku, budući se radi o pravnom pitanju o kojem nema prakse revizijskog suda, a odluke viših sudova nisu jedinstvene.

Rješenjem Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 Pž- 4359/2020, od 07. rujna 2020. godine, u dijelu pod toč.II. odbacuje se kao nedopuštena žalba stečajnih vjerovnika Jerka Dugeča i drugih protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, posl.br. St- 49/2012-1922, od 07. rujna 2020.god.

U obrazloženju se navodi da radnici kao stečajni vjerovnici nisu stranke u postupku prodaje nekretnina nad kojima postoji razlučno pravo, a niti osobe koje polažu pravo na namirenje iz te kupovnine, te da ostvarena kupovina nije dostatna niti za namirenje razlučnog vjerovnika, žalba stečajnih vjerovnika nije dopuštena.

Podnositelji prijedloga postavlja slijedeća materijalnopravna pitanja:

1. Jesu li radnici kao stečajni vjerovnici stranke u postupku prodaje nekretnina nad kojima postoji razlučno pravo, te je su li osobe koje polažu pravo na namirenje iz kupovnine?
2. Namiruju li se potraživanja radnika stečajnog dužnika nastala do otvaranja stečajnog postupka iz ostvarene kupovnine ili se namiruju kao obveze stečajne mase redom kojim one dospijevaju?

3. Podmiruju li se potraživanja radnika stečajnog dužnika s osnova otpremnine kao troškovi stečajnog postupka?

Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. 11 St- 49/2012 od 07. rujna 2020. godine temelji se na Prijedlogu stečajne upraviteljice od 01.07.2020. godine.

Nadalje, sud je propustio ispraviti omašku koja se dogodila stečajnoj upraviteljici kod predlaganja rezervacije sredstava radi namirenja troškova stečajnog postupka.

Radi se o otpremninama za 208 radnika-vjerovnika stečajne mase koji su bili zaposleni kod stečajnoga dužnika tijekom stečajnog postupka preko 2 (dvije) godine i kojima prema odredbama čl. 126. Zakona o radu (NN 93114) i odredbama čl. 48. Kolektivnoga ugovora stečajnoga dužnika pripada iznos od 2.731.500,00 kn.

Spomenute otpremnine, stečajna upraviteljica priznaje, ali ih je omaškom ispustila iz prijedloga, kao što smo već naveli, a s njima je upoznala i stečajnog suca.

Spisu prileži Obračun otpremnina za 208 radnika-vjerovnika stečajne mase u iznosu od 2.731.500,00 kn Kolektivni ugovor, obrazac eM-2P, prijava o prestanku osiguranja za radnike-vjerovnike stečajne mase.

Prema sudskoj praksi, otpremnina je trošak stečajnoga postupka (tako prema rješidbi Vrhovni sud Republika Hrvatska, br. Pž-5135/02 od 23.9.2003, vidi kod Jelena Čuveljak: Stečajni zakon s komentarom i sudskom praksom, 4. izdanje, Zagreb, 2013. izd. Zgombić i partneri. str. 592).

Isto tako, prema sudskoj praksi, «Vjerovnici stečajne mase ne ostvaruju svoje tražbine podnošenjem prijave stečajnom upravitelju. Njihove tražbine ne ispituju se na ispitnom ročištu. Obveze na osnovi troškova stečajnog postupka čl. 86. Stečajnoga zakona NN 44196.29199 i 129/00/, stečajni upravitelj izvršava sukladno sadržaju obveznoga odnosa iz kojeg proizlaze s tim daje dužan troškove stečajnog postupka namiriti prije ostalih obveza stečajne mase.» (rješidba Vrhovni sud Republike Hrvatske, br. Pž-2523/02 od 22.10.2002., vidi kod Čuveljak, Stečajni zakon ... , str. 591)

Spisu prileži preslika str. 591 i 592 Stečajnoga zakona s komentarom i sudskom praksom, ur. Jelena Čuveljak, Zagreb, 2013.g.

Budući otpremnine (za radnike -vjerovnike kojima je radni odnos prestao prije stečajnoga postupka, te za one kojima je radni odnos prestao tijekom stečaja) predstavljaju trošak stečajnoga postupka, te da prema odredbi čl. 85. SZ/96 iz stečajne se mase najprije namiruju troškovi stečajnoga postupka, pa tek onda ostale obveze stečajne mase i daje iznos otpremnina određen i poznat, a daje u skladu s odredbom čl. 87. a SZ/96 «tijekom cijeloga postupka stečajni upravitelj dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti.», to je sud morao rezervirati sredstva i za iznos navedenih otpremnina.

Jednako tako, pozivajući se na citirane odredbe čl. 87. a SZ/96, smatramo da je sud neosnovano propustio rezervirati sredstva za plaće dvaju djelatnika za poslove administriranja i arhiviranja, kao i za samo arhiviranje jer su to upravo «predvidive obveze stečajne mase za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti» kako to kažu odredbe citiranoga članka.

Zatim se ističe da bi stečajna masa imala biti dovoljna za podmirenje svih obveza stečajne mase. U slučaju kada se pokaže da ne će biti dovoljna, odnosno, prema čl. 204. SZ/96, ako su troškovi stečajnog postupka pokriveni, ali stečajna masa nije dostatna za ispunjenje ostalih dospjelih obveza stečajne mase, što se dogodilo u konkretnom slučaju, tada bi stečajna upraviteljica trebala podnijeti prijavu stečajnom sucu o nedostatnosti stečajne mase.

S obzirom da u konkretnom slučaju, stečajna upraviteljica nije postupila prema čl. 204. SZ/96, tada je to trebala napraviti stečajni sudac jer prema čl. 26. SZ/96, stečajni sudac nadzire rad stečajne upraviteljice.

Ukoliko bi na snazi ostala prvostupanjska odluka, iz stečajne mase odnosno kupovnine bi se namirila isključivo država tj. RH kao razlučni vjerovnici a radnici-vjerovnici ne bi sa svojim potraživanjima uopće bili namireni ni u najmanjem postotku. iako je RH isključivo odgovorna za gubitak u stečaju i tijekom samog stečajnog postupka, te nagomilana dugovanja u samom stečajnom postupku budući daje kao najveći vjerovnik imala većinu glasova u stečajnim tijelima tj. Skupštini i Odboru vjerovnika, RH je imenovala i stečajne upravitelje, te su ta tijela odlučivala o svim najvažnijim pitanjima, tj. donošenje odlike o nastavku proizvodnje u stečaju, kojom su direktno ugrožena tražbine radnika.

Razmatrajući gore navedeno, trebalo bi poći ponajprije od ciljeva stečajnog postupka, koji su definirani u čl. 2. SZ/96 gdje se kaže da se stečajni postupak provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika (dakle, u ovom slučaju i radnika vjerovnika), unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. No, zahvaljujući upravo odlukama RH, ovaj cilj stečajnog postupka nije postignut jer veliki dio stečajnih vjerovnika tj. radnici se neće namiriti zbog velikih neplaćenih obveza nastale u stečaju, koje zaposlenici imaju trpljenje prava stečajnih vjerovnika, -radnika.

Dodatno, prvostupanjski sud namiruje razlučnog vjerovnika RH ne sagledavajući meritum ovog stečaja. Razlučnom vjerovniku trebalo bi dodijeliti sredstva jedino u slučaju kad on ne bi bio dužan sa drugim vjerovnicima dodatno pripadno trpjeti i u pokriću gubitka društva. Umjesto da je pravodobno bila zaustavljena proizvodnja i proglašena nedostatnost stečajne mase i obustava stečajnog postupka ovaj sud namiruje razlučnog vjerovnika.

Za posljedice trpljenja stečajnih vjerovnika, a zbog nečinjenja u stvaranju enormnih gubitaka nastavkom proizvodnje, suodgovorni su i Trgovački sud, Državno odvjetništvo i koje zastupa RH jer i 2015. godine ne dozvoljavaju prekid proizvodnje.

Spisu prileži Zapisnik posebnog ispitnog ročišta od 06. studenoga 2015, bilješka sa sastanka od 28. siječnja 2015.god. u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava.

Loša zakonska regulativa (Ovršni zakon) dijelom je utjecala na gomilanje dugovanja i oduke većinskog vlasnika, a što je u konačnosti dovelo i do dubioza Dalmacijavina d.d i do otvaranja stečajnoga postupka.

U svim ovim dubiozama u kojima se našlo Dalmacijavino dd u stečaju, ističemo daje RH postavila članove Skupštine društva u kojoj su uglavnom bili državni službenici, vodila

poslovanje, usvajala financijska izvješća i donosili odluke od bitnog značaja, a radnici Dalmacijavina u ovom postupku nisu namireni, iako im je sud priznao potraživanja. (ostali bez radnih mjesta, ili zasluženih i priznatih otpremnina).

Važno je istaknuti da su navedene okolnosti u kojima se našlo Dalmacijavino d.d u stečaju utjecale na to da su provedbom ovoga stečajnoga postupka radnici gubitnici jer je većinski vlasnik društva tj. RH upravljao stečajnim postupkom preko Skupštine (najviše glasova) i donosio sve važne odluke kojima je štitio svoje interese ne vodeći računa o svrsi stečajnog postupka a to je skupno namirenje vjerovnika stečajnoga dužnika unovčenjem njegove imovine.

Također navodimo da je RH po zakonu trebala zaštititi interes RH i preuzeti ponovno imovinu u vlasništvo na što je u više navrata pozivana zaključiti je da je RH slučaj Dalmacijavina pokušala zatvoriti kroz stečajni postupak, poništiti dugovanja, obezvrijediti nekretnine.

Odredbom članka 385.st.1. Zakona o parničnom postupku propisano je da se prijedlog za dopuštenje revizije može podnijeti zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

O konkretnoj pravnoj stvari, sudska praksa je već zauzela stav koji je potpuno suprotan pobijanoj odluci drugostupanjskog suda i to rješidba Vrhovnog suda Republika Hrvatska, br. PŽ-5135/02 i rješidba Vrhovnog suda Republike Hrvatske, br. PŽ-2523/02 od 22.10.2002.

Protivno ovako izraženom stavu drugostupanjskog suda koji prihvaća žalbu ovdje podnositelja prijedloga u vezi razdiobe kupovnine i njegovih prava kao stranke u postupku i osnova njegova potraživanja temeljem zastupanja stečajnog dužnika, Trgovački sud u Splitu, povodom razdiobe kupovnine svojim rješenjem posl.br. 11 St- 49/2012, od 07. rujna 2020.god., ne uzima u obzir troškove zastupanja stečajnog dužnika prigodom razdiobe kupovnine, dok drugostupanjski Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, povodom žalbe ovdje podnositelja prijedloga istu žalbu odbacuje navodeći kako je izjavljena od neovlaštene osobe, te da ovdje podnositelj prijedloga kao vjerovnik stečajne mase nije stranka u postupku.

Uspoređivanjem odluka i to: Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, br. 11 St- 49/2012, od 07. ožujka 2018.god., Rješenje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, br. 89 PŽ- 2526/2018-2, od 10. svibnja 2018.god., Rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. 11 St- 49/2012 od 07. rujna 2020. godine i Rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 PŽ- 4359/2020, od 26. listopada 2020. godine, te odluke Vrhovnog suda PŽ- 405/17, u kojoj je iskazano pravno shvaćanje sudske prakse, te odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske pol.br. Su-35/08, od 19. lipnja 2008.god., razvidno je kako postoji neujednačeni stav sudske prakse, te drugačije pravno stajalište u identičnoj pravnoj stvari definiranja troškova zastupanja stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka, u smislu prava na namirenje i redosljed namirenja.

Uvažavajući sve prednje okolnosti podnositelji prijedloga smatraju da je radi osiguranja ravnopravnosti svih, kao i osiguranja jedinstvene primjene prava nužna intervencija Vrhovnog suda Republike Hrvatske, te da postoje opravdani razlozi važnosti, jer u protivnom Vrhovni sud Republike Hrvatske ne bi mogao ostvariti Ustavom i zakonom propisanu dužnost

osiguranja jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao bitne sastavnice vladavine prava.

Jasno je da je u konkretnom slučaju riječ o pravnom pitanju o kojem odluke Suda odstupaju od prakse revizijskog suda, a važno je za odluku u postupku i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, pa se predlaže revizijskom Sudu donijeti

Rješenje

-kojim se usvaja prijedlog podnositelja, te se dopušta izjavljivanje revizije na Rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 PŽ- 4359/2020, od 26. listopada 2020. godine

U Splitu, 28. prosinca 2020. godine

POTPISNICI ŽALBE:

1. IVAN PAŽNIN

2. DANICA STIPOVIĆ

3. Marija PJEVAC

4. ALENKA MALINIĆ